

A törvényszék ... jogtanácsos (....) által képviselt ... (....) felperesnek - a ...jogi főelőadó által képviselt ... Megyei Rendőr-főkapitányság (....) alperes ellen, elmaradt ítélmény megfizetése iránt, a ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon indított perében a 2015. november 2-án kelt ...számú ítélet ellen az alperes által benyújtott 6. sorszámú fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 5.000.- (ötezer) Ft másodfokú perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest 603.400.- Ft ítélmény különbözet és 2014. szeptember 5-től a kifizetésig számított késedelmi kamata, valamint 42.240.- Ft perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet indokolása szerint, az alperes 2013. augusztus 1. és 2015. október 31. között a felperes garantált ítélményét nem egészítette ki a garantált bérminimumra, illetve 2015-ben jogalap nélkül csökkentette az összítélményt. A munkáltatói döntésen alapuló ítélményrész ugyan csökkenthető volt, de az alperes a fizetési jegyzéken ezt nem tüntette fel. Utóbb pedig az abban feltüntetett jogcímek és összegek nem változtathatók meg. 2015. évben pedig helytelen gyakorlata alapján az alperes negatív minősítés hiányában csökkentette le a besorolási okirat szerint a felperesnek fizetett munkáltatói döntésen alapuló ítélményrészét.

Az ítélet indokolása szerint 2013. augusztus 1-től december 31-ig, havi 20.200.- Ft volt a különbözet az alperes által számított és a fizetési jegyzékből, munkaügyi okmányokból megállapíthatóan folyósított 93.800.- Ft-hoz képest, mivel a garantált bérminimum összege ez évben 114.000.- Ft volt. 2014. évben továbbra is 93.800.- Ft volt a kimutatott garantált ítélmény, ami szintén nem érte el az ekkor irányadó 118.000.- forintot, így a havi különbözet 24.200.- Ft volt. 2015. január 1. és augusztus 31. között pedig az alperes által 2015. január 19-én keltezett besorolási okirat szerint ugyan már a jogszabály szerinti garantált bérminimumra kiegészítés volt megjelölve, de csökkentette a munkáltatói döntésen alapuló ítélményrészét 12.700.- forintra, azonban a 2014. december 31-én érvényes összítélmény változatlanlanságát biztosítani kell, az csak a felek közös megegyezése alapján csökkenthető. Így a havi különbözet 21.200.- Ft.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte hivatkozva arra, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat nem okszerűen értékelte, és a jogszabályokat nem összességében értelmezte. Utalt ismételt a bírói gyakorlat körében az EBH 2006.1544. számú döntésre, amely szerint alanyi jogon nem külön-külön illeti meg a közalkalmazottat az ítélmény, a kinevezés az összítélményre vonatkozik, és garantált ítélményként csak a garantált bérminimum illeti meg. Hivatkozott a... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság és a ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hasonló ügyben hozott a keresetet elutasító ítéletére is.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes perköltségben marasztalását kérte. Hivatkozott arra, hogy a munkáltatói döntésen alapuló ítélményrész a garantált ítélményen felül illeti meg a felperest, a garantált ítélményt azonban nem

biztosította az alperes önállóan, csak az összilletményt utólagosan magyarázza úgy, hogy az tartalmazza a jogszabályban előírt garantált illetményt. Annak van azonban csak jelentősége, amit dokumentáltan az alperes „parancsosított”. Az igaz, hogy besorolási okiratban 2015. januárjában megtörtént a garantált illetmény kiegészítése, de ha helyesen állapította volna meg azt a korábbi években az alperes - tehát felemelte volna a garantált illetményrészt a munkáltató által adott illetményrésztől függetlenül - akkor megállapítható, hogy ahhoz képest csökkent a felperes összilletménye is.

Az alperes az országos bírói gyakorlattal ellentétben egy ítéletet ragadott ki, ami jogilag nehezen értelmezhető. Ezzel szemben sok határozat a felperes álláspontjával egyezően marasztalta az alperest.

A törvényszék az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú ítélet indokolását kiegészíteni, illetve pontosítani szükséges a következők szerint:

Az elsőfokú ítélet indokolása fizetési jegyzék adatira is utal, azonban ilyen dokumentum nem volt az iratokhoz csatolva. A tényállás a 2012. és 2015. januári „Kivonat következő fizetési fokozatba sorolásról” elnevezésű besorolási okirat és a felperes keresetében kimunkált és táblázatosan is összefoglalt adatok alapján volt megállapítható.

Az évenként elmaradt összegeket sem tartalmazza, csak a havi különbözetet, de annak alapulvételével megállapíthatóan a 2013. évi 101.000.- Ft, a 2014. évi 290.000.- Ft és a 2015. évi 212.000.- Ft, ez adja ki összesen az alperes marasztalásának összegét, amely szerint összesen 603.000.- Ft illetmény-különbözetet utólag megfizetni tartozik.

Az így kiegészített tényállás alapján megállapította a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú ítélet megfelel az irányadó jogszabályoknak és a bírói gyakorlatnak.

A munkáltatói illetményrész ugyan a 2012. január 10-én kelt besorolási okirat szerint 32.900.- Ft volt, ami 2013. és 2014-ben nem változott, az alperes ezt nem is vitatta. A 2013. augusztusi jogszabály-módosítás folytán nem történt meg ennek módosítása, vagy más okirattal sem igazolta az alperes, hogy a garantált illetményt felemelte volna a jogszabály által előírt mértékre, vagy a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt csökkentette volna.

Ebből az a ténybeli következtetés vonható le, hogy az alperes a garantált illetményt nem emelte a jogszabály előírásának megfelelően, csak a perbeli védekezése az, hogy a garantált illetmény emelését a felperes annak ellenére megkapta, hogy erről írásban nem tájékoztatta őt az alperes.

Helyesen hivatkozott arra a felperes, hogy a munkáltató nem hozott olyan határozatot 2015. január előtt, amiből kitűnne, hogy a garantált illetmény emelését a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész csökkentésével teljesítette. Így tényyszerűen nem volt megállapítható, hogy az alperes a garantált illetmény összegének emelésére vonatkozó kötelezettségének eleget tett 2013. és 2014. évben.

Az igaz, hogy a 2015. évi besorolást tartalmazó okirat már a jogszabályban előírt garantált illetményt tartalmazza és a keresetindításra nyitvaálló határidőben a felperes nem indított pert az alperes ellen, azonban a felperes által keresetlevelében megjelölt bírói gyakorlat szerint a helytelenül megállapított munkabér (illetmény) tekintetében a jogosult az elévülési időn belül nem veszti el a neki jogszabály szerint járó, de ki nem fizetett díjazás követelhetőségére vonatkozó jogát. 2015-ben az alperes formálisan is teljesítette a garantált illetmény munkáltatói határozatba foglalását és az előző években általa kifizetett összilletményhez képest a felperes illetménye nem csökkent, hanem a 2013. évi 131.700.- forintról 149.363.- forintra emelkedett.

A felperes által kifejtett és a bírói gyakorlat által is elfogadott jogértelmezés alapján azonban nem a munkáltató által ténylegesen kifizetett - a felperes által vitatott - összeghez kell viszonyítani azt

hogy csökkent-e a közalkalmazott illetménye, hanem a jogszabályban előírt garantált illetménynek megfelelően szükséges, de elmulasztott emelés összegét is figyelembe véve, a kereset alapján a bíróság által megállapított év végén járó összegéhez.

Ez a perbeli esetben a fellebbezés és a másodfokú bíróság által elvégzett számítás szerint 2014. év végén 165.563.- Ft volt (141.363.- + 24.200.- Ft hiányzó különbözet), ezért a 2015. évi besorolási okirat szerinti összesen 149.363.- Ft illetmény ehhez képest kisebb összegű.

Mindezekre figyelemmel a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - e kiegészítő indoklással - a törvényszék az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét helybenhagyta.

A kis perértékű perekre vonatkozó fellebbezési záradék szükségtelen volt az elsőfokú ítéletben, mivel az a fizetési meghagyással kapcsolatos perekben irányadó, de ez nem jelentett lényeges eljárási hibát, így a másodfokú bíróság tárgyaláson bírálta el a fellebbezést.

Mivel a fellebbezés nem vezetett eredményre, kötelezte az alperest, a Pp. 239. § és 78. § (1) bekezdése alapján a felperes fellebbezési perköltségének (jogtanácsosi díj) megfizetésére.

A le nem rótt fellebbezési illetéket pedig az alperes személyes illetékmentessége alapján az állam viseli.

..., 2016. január 14. napján

...sk. a tanács elnöke

... sk. előadó bíró

... sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő